

РЕШЕНИЕ

№ 69

гр. Белоградчик, 28.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЕЛОГРАДЧИК, I-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на четвърти юли през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Анна Ив. Кайтазка

при участието на секретаря Наташа Ст. Найденова
като разгледа докладваното от Анна Ив. Кайтазка Административно
наказателно дело № 20231310200146 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Н. С. Д. от гр. Б., с ЕГН *****, срещу
НП № 11-01-977/2022/10.05.2023 г. на Директора на АДФИ - София, с което
му е наложена глоба в размер на 200,00 лв., на основание чл.141 ал.2 вр. ал.1
вр. чл.142 ал.2 от ППЗОП /в сила от 15.04.2016 г./ вр. чл.32 ал.1 от ЗАНН, за
извършено нарушение на чл.58 ал.1 от ППЗОП /ДВ. бр. 28/08.04.2016 г. в
сила от 15.04.2016 г./.

В жалбата се излагат оплаквания за незаконосъобразност на НП, отрича
се извършване на нарушение, като се моли отмяната на НП. Твърди се, че
неправилно АНО е приел неприложимост на правото на комисията, назначена
от възложителя, да извършва допълнителен контрол / да изисква разяснения и
обяснения/ на заявеното от участниците, респ. на предложенията им, при
процедурата по събиране на оферти с обява, като вид по-облекчена процедура
за възлагане на обществена поръчка. Претендират се разносики – адвокатско
възнаграждение. В с. з. процесуалният представител на жалбоподателя

поддържа жалбата, а в писмена защита - излага доводи за не обоснованост аргументите на АНО – че оценителната комисия няма правомощие да отстранява участници. Респ. отричат се неправилни действия на членовете на Комисията, както и осъществяване състав на нарушение по чл.58 ал.1 от ППЗОП. Цитира се и съдебна практика в подкрепа твърденията от името на жалбоподателя.

Въззиваемата страна не се явява лично, нито изпраща свой процесуален представител по делото, но депозира писмено становище, в което моли да бъде потвърдено НП, като твърди, че жалбата е неоснователна, доказано е извършването на нарушението описано в НП, и то от жалбоподателя, установена е вината му за това, поради което се иска да бъде потвърдено атакуваното НП. Моли се, при отмяна на НП, съдът да не присъжда разноси на насреещната страна, поради липса на такива – не е доказано, че са направени, алтернативно се иска присъждането им в минимален размер, прави се и възражение за прекомерност на разноските.

Съдът, след като обсъди изложеното в жалбата и прецени събраните по делото писмени и гласни доказателства, намери от фактическа страна следното:

Със Заповед № ФК-10-926/04.11.2022 г. на директора на АДФИ, на ст. финансов инспектор В. В. е възложено извършването на инспекция в Община Белоградчик, относно законосъобразността на проведената и възложена през 2020 г. обществена поръчка чрез събиране на оферти с обява от 14.02.2020 г., с предмет „Изготвяне на инвестиционни проекти във фаза „Технически“ и последващо осъществяване на авторски надзор по време на изпълнение на СМР на многофамилни жилищни сгради на територията на гр. Белоградчик“, като поръчката е с две обособени позиции. В. следвало да провери спазването на нормативната уредба в областта на обществените поръчки, а това да извърши в срок от 08.11.2022 г. – до 05.12.22 г., удължен до 06.12.22 г., с втора заповед на директора на АДФИ.

В хода на своята проверка, В. В. констатира, че кмета на Община Белоградчик – на 25.02.2020 г., със своята Заповед № 215 от същата дата, на осн. чл.103 ал.1 от ЗОП е назначил тричленна Комисия във връзка с възлагане на гореописаната обществена поръчка. Един от членовете на комисията е жалбоподателят Н. Д..

Съгласно заповедта на Кмета, на указаната й дата – 25.02.2020 г., Комисията се събрала и отворила постъпилите оферти на участниците в обявената поръчка. Разгледала същите и констатирала, че двама от участниците – „Селко 7“ ЕООД гр. София и „Билдингконсулт МГ“ ЕООД гр. София, са представили, като останалите участници, всички необходими документи – по всяка от позициите № 1 и № 2 по поръчката, отговарят на изискванията за лично състояние и съответствие с критериите за подбор. Но и двата посочени участника, в техническите си оферти по всяка обособена позиция от поръчката, са заявили минимални срокове – съответно 4 и 3 дни „Селко 7“ ЕООД и 2 дни – „Билдингконсулт МГ“ ЕООД, като такива за изпълнение на поръчката по позициите. Така визираните срокове, Комисията е преценила като твърде кратки, житейски и практически невъзможни, и е изисквала обосновка – доказване възможностите на участниците в такива кратки срокове за изпълнят задълженията си. Единият участник „Селко 7“ в срок депозирал данни, които според него установяват възможностите му са изпълни евентуално възложено проектиране по поръчката, а „Билдингконсулт МГ“ – не депозирал никакви обосновки. При тези обстоятелства, Комисията единодушно, т.е. всички нейни членове – вкл. и жалбоподателят, предложили за отстраняване двата участника – „Селко 7“ ЕООД-София и „Билдингконсулт МГ“ ЕООД-София от провежданата процедура по възлагане на поръчката – на осн. чл.107 т.2 б. „а“ от ЗОП и на 05.03.2020 г., съставили Протокол от заседанието си по разглеждане и оценяване на постъпилите оферти за участие в провежданата обществена поръчка, в който извършили класиране на останалите участници, подали оферти по обявената поръчка, без да включат в класирането предложените за отстраняване такива.

Същевременно, в обявата на възложителя – Кмета на община Белоградчик, проверяващата В. не видяла критерий „минимален срок“ за извършване на дейностите по изготвянето на проектите за сградите. Такъв срок имало само максимален, заложен от възложителя – до 20 дни от възлагането.

Св. В. В. преценила, че членовете на Комисията незаконосъобразно са се възползвали от законовите разпоредби на чл.104 аб.5 от ЗОП и чл.54 ал.13 от ППЗОП – нямайки правото да прилагат същите в провежданата процедура по възлагане на обществена поръчка чрез събиране на оферти с обява и респ.

неоснователно са изискали обосновки от участници в процедурата – „Селко 7“ ЕООД и „Билдингконсулт МГ“ ЕООД. А след това и неправилно са предложили за отстраняване двата участника и не са класирали офертите им, съобразно степента на съответствие с предварително обявените от възложителя условия, каквото класиране е сторено за офертите на останалите участници. Според В., с това си поведение всеки един от членовете на комисията – т.е. вкл. и жалбоподателят Н. Д. в случая – е нарушил чл.58 ал.1 от ППЗОП.

На 01.12.2022 г., в гр. Белоградчик, в присъствието на нарушителя и един свидетел на съставяне на акта, с посочени подробно лични данни и адрес, и въз основа на изброени официални документи, В. В. съставила АУАН № 11-01-977 от същата дата на Н. Св. Д., в качеството му на член на комисия, назначена със Заповед № 215/25.02.2020 г на Кмета на община Белоградчик. Актът бил връчен на нарушителя, който след това депозирал пред АНО писмени възражения по него. Въз основа на акта е издадено и обжалваното НП № 11-01-977/2022/10.05.2023 г. на Директора на АДФИ – София.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът прие:

Жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество е основателна.

Съдът на първо място, не намира за основателен довода на въззиваемата стана, за неприложимост разпоредбата на чл.104 ал.5 от ЗОП /респ. чл.54 ал.13 от ППЗОП/ към процедурите за възлагане обществена поръчка по събиране на оферти чрез обява. Респ. съдът намира за аргументиран довода на представителя на жалбоподателя, че именно от разпоредбата на чл.195 от ЗОП, в спорния вид процедура за възлагане на обществена поръчка – се допуска възможност помощната комисия по реда на чл.104 ал.5 от закона, да може да изисква от участниците да предоставят разяснения или допълнителни доказателства за данни, посочени в офертите им. Разпоредбата на чл.195 от ЗОП указва, че правилата, регламентирани в Част I и Част II от закона, се прилагат за неуредените въпроси в „тази глава“, а тя в случая е Глава 26 – „СЪБИРАНЕ НА ОФЕРТИ С ОБЯВА. ПОКАНА ДО ОПРЕДЕЛЕНИ ЛИЦА“. В Част II от ЗОП се намира именно и чл.104 от ЗОП /доразвит и в чл.54 ал.13 от ППЗОП/, т.е. той е приложим и при процедури по

събиране на оферти с обяви“. За съда това обстоятелство е безспорно, както по направен от него самия извод при тълкуване на закона, така и следва от установената в същата насока съдебна практика на ВАС и други съдилища в страната.

При това положение, в разглеждания от съда казус, съвсем законосъобразно помощната комисия, действайки в условията на оперативна самостоятелност, след като е преценила неяснота по две от подадените оферти от участници в процедурата по възлагане на обществената поръчка, е изисквала обосновка на предложенията на тези участници, относно фактите, излагани в предложенията – досежно заявени от самите участници минимални срокове за изпълнение задълженията по евентуално възложена поръчка. Независимо, че наистина възложителят не е определил първоначално изрично като критерий „минимален срок“ за изпълнение на поръчката, възникналата неяснота у комисията, при така подадената ѝ информация от участниците – срокове от 2, 3 и 4 дни, е следвало и е могла единствено по този ред да бъде отстранена.

От страна на АНО се твърди, че комисията е възвела един вид допълнително изискване от възложителя, което не е било посочено в документацията по обществената поръчка при обявяването ѝ, както и незаконосъобразно се е възползвала от възможностите на чл.104 ал.5 от ЗОП / чл.54 ал.13 ППЗОП/, като по този начин и незаконосъобразно са отстранени от процедурата два участника, поради факта, че единият въобще не е представил изисквана му обосновка по това допълнително условие, а вторият – че представеното него не е прието за основателно, а като последствие от това отстраняване – и че помощния орган незаконосъобразно не е включил в класирането всички участници, респ. изключил е тези, което е предложил на възложителя за отстраняване. От своя страна, жалбоподателят излага, че Комисията и в частност самият той, като неин член, правилно е извършил класирането на останалите само участници, не включвайки в него предложените за отстраняване, т.е. тези които е приел, че не се допускат въобще до класиране.

След като по-горе съдът изложи мотиви, защо приема за съответно на закона, правомощието на помощния орган / Комисията/ по чл.104 ал.5 от ЗОП, респ. чл.54 ал.13 от ППЗОП, то на второ място, намира и че действията

на Комисията като цяло и на членовете ѝ по отделно, са допустими, а мотиви на този орган, с които не е приета обосновката на „Селко 7“ ЕООД, както и е отчетена липсата на такава от „Билдингконсулт МГ“ ООД, са надлежно изложени в протокола от работата на органа – налични са, адекватни са и относими към предмета на поръчката и към изясняваните допълнително обстоятелства. Тези мотиви са подписани без възражения или особено мнение от всеки един член на Комисията, т.е. те представляват становище, мнение а всеки един член, вкл. и на жалбоподателя. От една страна, „Билдингконсулт МГ“ ООД въобще не се аргументира за предложението от него твърде кратък срок на изпълнение на поръчката при евентуално възлагане на това дружество същата, а от друга – „Селко 7“ ЕООД излага обяснения за оферирания от него кратък срок, в насока кадрова и техническа обезпеченост, предходен опит в подобни дейности и представя писмени доказателства – Удостоверения за добро изпълнение от възложители.

При така констатираните липса на обосновка от единия участник въобще и представените доказателства и изложени твърдения за опит и възможности от другия, съдът намира, че членовете на Комисията, единодушно са представили на възложителя в протокола си конкретни и коректни мотиви за предложението си за отстраняване на участници и извършеното в последствие класиране на допуснатите само до такова, според нея участници. Жалбоподателят, като един от членовете на помощния орган, при своята преценка на офертите на „Селко 7“ ЕООД и „Билдингконсулт МГ“ ООД, оценявайки офериранията обстоятелства – относно време на приключване на поръчката, вкл. и в депозираната обосновка, е упражнил своя лична аналитична дейност, която вече е извън контрола за законосъобразност от съда. Той е мотивирал преценката си – защо не приема за достатъчни и обосновани доказателствата, представени в обосновката на участника „Селко 7“ ЕООД и „отказа“ на втория поканен участник да се обоснове относно заявения кратък срок за изпълнение на поръчката. След като в преценката си, жалбоподателят, е приел за необективна обосновката на единият запитан участник и липсата въобще на такава – от другия, то той има основание, по свое вътрешно убеждение, да вземе решение за предлагане на възложителя да отстрани участници, като при такова решение на възложителя, то в класирането не следва и да се включат тези участници.

Водим от всичко, посочено до тук, съдът не приема за установено,

доказано, че жалб. Н. Д. е извършил нарушение по чл.58 ал.1 от ЗППЗОП, като в класирането на участниците в провежданата процедура по възлагане на обществена поръчка не е включил предложените за отстраняване участници, които е преценил, че те не следва да се допускат в това класиране.

По изложените съображения съдът намира, че обжалваното НП е незаконосъобразно и необосновано и като такова следва да бъде отменено.

С оглед решението на съда по същество на казуса – да отмени Наказателното постановление, и искането, направено от страна на жалбоподателя, въззиваемата страна следва да бъде осъдена да заплати направените от първия разноси за адвокатско възнаграждение в процеса. Съобразно указаното в чл.18 ал.2 вр.чл.7 ал.2 т. 1 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, дължимото в случая минимално такова е в размер на 400,00 лв. Съдът обаче, присъжда в тежест на наказващия орган, претендираните от жалбоподателя разноси в размер на 800,00 лв. – за адвокатско възнаграждение, отчитайки тежестта на приписаното нарушение, фактическата и правна сложност на казуса, и предвид представените по делото пълномощно и договор за правна защита и съдействие с адвокат, удостоверение и че възнаграждението е платено – отразено изрично в съответния реквизит на договора, поради което и има доказателства, че разноските са реално направени от жалбоподателя.

Водим от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 11-01-977/2022/ 10.05.2023 г. на Директора на АДФИ - София, с което е наложена на Н. С. Д. от гр. Б., с ЕГН *****, глоба в размер на 200,00 лв., на основание чл.141 ал.2 вр. ал.1 вр. чл.142 ал.2 от ППЗОП /в сила от 15.04.2016 г./ вр. чл.32 ал.1 от ЗАНН, за извършено нарушение на чл.58 ал.1 от ППЗОП /ДВ. бр. 28/08.04.2016 г. в сила от 15.04.2016 г./.

ОСЪЖДА АДФИ-София с адрес на управление гр. София, ул. “Л.” № ..., с ЕИК 175076479., да заплати на Н. С. Д. от гр. Б., обл. В., ж.к. “З.” № ..., с ЕГН *****, направените по делото разноси за възнаграждение на представител по делото – адвокат, в размер на 800,00 лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред АС-Видин в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Белоградчик: _____